

הילה להב

שישה שירים

Syrinx

טעיתי בצלי לחשב אותו עור
 כשפכר טעיתי בעור
 להכיר בו אהבה.
 הייתי קנה ורוח,
 אךני החלונות היו לי
 נהרות ואני שפתם,
 עד שנתנו אותי בידי
 המחלל לעשותני מלמד

המלמד היה לצלו של המלמד
 וזה היה לנהר. כך או אחרת סופי
 שאני מחליפה קנה ברוח. מדוע אני
 מסבירה –

אל יפלא ממך שבי טעיתי
 כך אלא שבגופך

נקסו

א.

חמלה היא של המים המשחירה
 את פני הילד פן תקבלנו אמו
 בלבנו ואדוותיו

ב.

שׁוּה בְּנַפְשׁוֹ אֶת פְּנֵי הָאֱהָבָה
 כְּפָנֵי הַמַּיִם. בְּנֵי מוֹלְדָתִי הָאֵי
 שֵׁם יֵצֵא לָהֶם בְּטִבְעָה
 כֹּל כֶּף שֶׁכָּבַר אֵינָם
 אוֹמְרִים שׁוֹב.
 הֲלֹא יִגְדֵּשׁ שֵׁם הַיָּהוָה
 טוֹבְעֵת כְּדֶרֶךְ שֶׁכָּאֵן
 מִפְּטִירִים: לְבוֹ גִּשְׁבֵּר

ג.

כְּכֹר כְּשֶׁנוֹלְדָתָהּ הָיוּ קִצּוֹתָיו
 שֶׁל הַחֶבֶל פְּרוּמִים
 לְרִגְלֶיהָ תּוֹלִים
 מִצּוֹאֲרֵי

ד.

יְבוֹא הָאוֹר אֶל מְטַתִּי. יִרְאֵנִי
 יִשְׁנֶה. אִם עוֹד יִחְיֶה יְבוֹא
 בְּתוֹךְ חִלּוּמוֹתֵי. אֲצֵל הַמְּנַסְרָה הַמְּרַסְקָת
 גַּם אֶת לֶכֶן הַחֲלִיל לְרִבּוֹאוֹת
 צְנֻחוֹת. הַיּוֹם הוֹלֵךְ וּמִתְבַּהֵר.
 הֵיטֵם פּוֹרֵץ
 וְנֶאֱסָף. פְּנִים
 שֶׁלֶךְ קוֹפְאִים. יְבוֹא
 גַּם חֶרֶף צְנֻחוֹתָיו.

יום

הַיּוֹם בְּחוּץ אֵינוֹ שֶׁקֵּט וּמָה בְּכֶף. הַיּוֹם
 כְּנֻנְתֵי הָעִיר. הֶרְחוּב הַנֶּהָ שֶׁרְחוּבוֹת
 פּוֹנִים מִמֶּנּוּ בְּדֶרֶכְכֶם הַיֵּשֶׁר

אָליוּ – הַיּוֹם מִשְׁעָה שְׁקָם
 נִצָּב עַל רִגְלָיו, לֹא תִבְכֶּה, לֹא
 יִכְאַב. הֶרְחֹב רוֹאֶה. הֶרְחֹב הוּא עַד
 שְׁאִינוּ מְעִיד, אִם אֶצּוּחַ מֶה, הֶרְחֹב
 אֵינְנוּ מִתְעַד. מֶה אִם אֶפֶל. הֶרְחֹב
 אֵינְנוּ לְכוּל
 לְהָרִים. הַיָּמִים צְפוּדִים: הָעָרִים.
 כְּנֹנְתֵי הֶרְחֹבוֹת (מִשְׁמַע וְרִידִים
 שְׁחָרִים מִדָּם בְּלִכְן הַזְרוּעוֹת).

לבקש: הביטי

כִּמָּה אֶפְשֶׁר לְבַקֵּשׁ: הַבִּיטִי בְּעֵץ.
 הַבִּיטִי בְּאֶגְרוֹף הַמַּצְבִּיעַ וּבִלְבַב שְׁשֻׁלְחוֹ;
 לֹא אֶעִיד. אֵינְנִי רוֹאֶה אֶת הָעֵץ.
 לֹא רְאִיתִיו מְעוֹלָם לֹא שְׁמַעְתִּי אֶת
 הַיְלָלָה לֹא הֵייתִי עֹדָה לְצִלְלֵי הַפְּצוּחַ.
 אֲנִי עֵץ. כְּרִצּוֹנֶךָ אֲנִי הָעֵץ הַזֶּה.
 עֲתָה עֲלֶיךָ לְהַבִּין כִּי אֵין תּוֹעֵלֶת בְּהֶסְבֵּר,
 אֲנִי הֶסְבֵּר, וּבִרְצוֹנִי אֲנִי הֶרְגַּלְתִּים הַתּוֹלוֹת
 מִן הָעֵץ אוֹ הָעֲנַף הַנֶּשְׁבֵּר וְעַל־פִּי רְצוֹנִי אֲנִי הַצְנוּאר.

האור

אֵינוּ פּוֹרֵץ,
 שֶׁהִכְרַחְתִּיו שְׁעַר
 וְעֲשִׂיתִיו צִינוּק.
 אֵינוּ בּוֹהֵק
 שְׁמִרְקָתִיו בְּעֶפֶר
 אֵינוּ כָּבֵה שֶׁהִכְעַרְתִּיו
 תְּמִיד טְבִיעַת אֶצְבַּע
 לַחָה עַל הַחִלּוֹן
 מִיִּשְׁהוּ מֵת כָּאֵן וְדֹאֵי
 אֶהְבֶּה
 אֶפְשֶׁר שְׁמִיִּשְׁהוּ

מְקַיֵּם בָּה אֶת נַפְשׁוֹ
בְּחֵלוֹן
גּוֹף בְּלִי
רוּחַ, הַדִּי הַפְּסִיעוֹת
הוֹלְכִים וְנִשְׁמָעִים רַמִּים כְּכֹל
שֶׁתְּרַסֵּק, מִיִּשְׁהוּ נִחְנָק
מְאוּרִי, הַשְּׂרָשִׁים
טָבְעוּ בְּמִים,
הַחֲלִיל הָיָה לְעֵץ. הָאוֹר הוּא
הָאוֹר הוּא הַחֲשׂוֹף
שְׂאִיֵּן לוֹ פּוֹרֵץ

***

שְׂקֵמְתִי נוֹכַחַת, אֲנִי יְכוּלָה
לְהִשָּׁבֵעַ: לֹא נִמְצָא אֶפְלוֹ
חֶדֶר בְּחֵלֶל
הַמְתְּרוֹקֵן
(רִיק).
לֹא אֶשָּׁבֵעַ,
אִם כֵּן).
הַחֶדֶר: אוֹר חֵלֶל שְׂקוּף, קוֹל
רִם מְדִי

מֵה נְלַפֵּת בְּצוּאָרִי
(מֵה עֲשִׂיתִי בְּיָדִי)